

kesä Elysanomat

ELYn tiedote 3 - 2015

Elysanomat on Evangelinen lähetysyhdistys - ELY ry:n jäsenlehti.

Elysanomat

Toimituksen sähköposti: ely@evangeliset.net

Lehden toimitus:

Tämän lehden toimittamiseen ovat osallistuneet päätoimittaja Antero Rasilainen lisäksi Elystä Pekka Kiviranta ja Pirkanmaan tiimistä Maria Pitkäranta, Valto Käkelä sekä Anneli ja Kari Lähdesmäki

Taitto: Virpi Tuominiemi

Painopaikka: Arkmedia Oy, Vaasa

ISSN-L 1799-9731

ISSN 1799-9731 (painettu)

ISSN 1799-974X (verkkojulkaisu)

ELYn työntekijät:

Erja Kalpio, aluepappi

Aapintie 9 A 2, 58700 Sulkava

p. 045 675 8917

Sähköposti: erja.kalpio@evangeliset.net

Pekka Kiviranta, aluepappi

Parolantie 9 J, 02200 Espoo

p. 045 894 3760

Sähköposti: pekka.kiviranta@evangeliset.net

Satu Kivisaari, aluesihtööri

Teikarintie 29, 62170 Lakaluoma

p. 050 563 6079

Sähköposti: satu.kivisaari@evangeliset.net

Antero Rasilainen, pääsihtööri

Kaitatie 6, 45610 Koria

p. 045 134 4634

Sähköposti: antero.rasilainen@evangeliset.net

Toimisto:

Kokkolantie 12, 43500 Karstula

Virpi Tuominiemi, toimistosihtööri

p. 040 415 9416

Sähköposti: ely@evangeliset.net

Päätili:

K-S OP IBAN FI28 5114 0220 0343 69

Pekka Knuutti, puheenjohtaja, Kokkolantie 12, 43500 Karstula

Ulla Latomäki, varapuheenjohtaja, Kauppakatu 26, 62100 Lapua

Sisällysluettelo

- s. 3 Matkaan *Antero Rasilainen*
- s. 4 Maailmankansalaiseksi Mestarin matkassa
Anneli Lähdesmäki
- s. 5 Runsaan lohdutuksen Jumala *Harri Kuhalampi*
- s. 6 Kaikki on valmista *Miika Rosendahl*
- s. 7 Evangeliset kesäjuhlat Salossa
- s. 8 Unelma-ammattista eläkkeelle *Pekka Kiviranta*
- s. 10 Uusia tuulia Elyssä *Antero Rasilainen*
- s. 12 Maria Pitkäranta rakentaa mielellään alttarin
Pekka Kiviranta
- s. 14 Jumalan lapsen rukouselämä *Erja Kalpio*
- s. 16 Elyn toimintaa Pirkanmaalla *Kari Lähdesmäki*
- s. 18 Uskolliset osallistujat Eeva ja Aino Savelainen
Maria Pitkäranta
- s. 20 Siionin Kanteleen lauluseuroissa
Hilkka Lähdekorpi
- s. 22 Tapahtumakalenteri

Etu- ja takakannen kuvat

Kansi: Alttarikuva, Maria Pitkäranta

Takakannen kuva Anneli Lähdesmäki

Matkaan!

Kristillinen kirkko ja seurakunta on liikkeellä oleva, matkaa tekevä joukko. Moni puhuu kirkosta institutionaalisena mutta meille kristityille kirkko on enemmän kuin rakennukset tai juhlalliset toimitukset. Kirkko on uskovien yhteisö, se on henkilökohtainen asia, uskon asia. Tuo yhteisöllisyyden kokemus voi toteutua monin tavoin. Kotiseurakunnan messussa ja kirkkokahveilla, lähetystilaisuudessa tai Raamattuopetuksen äärellä. Meitä yhdistää usko elävään Vapahtajaan, Jeesukseen. Raamatun sana on meille tärkeä ja rakas, kasvamme uskossa tutkimalla Raamattua ja olemalla sen tutkittavana, Sanan äärellä. Elämme armosta mutta otamme uskon asiat tosissamme.

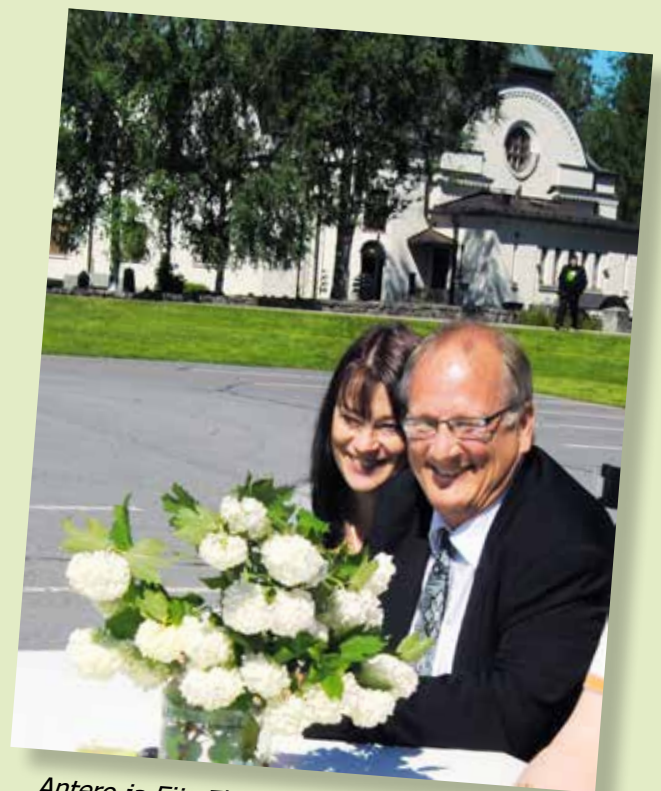
Siionin kanteleen laulun sanat rohkaisevat meitä matkallamme: "Kädet käsiin liitettynä, kulkee joukko peloton." Afrikkalainen sanonta kuuluu jotenkin näin: Jos haluat mennä nopeasti johonkin, mene yksin. Jos haluat mennä kauas, ota ystävä mukaan." Tuossa sananparressa on suuri viisaus. Kuten kanteleen laulussa, kuljetaan käsi kädessä, yhteys toiseen ihmiseen tuo turvaa ja antaa voimaa ja rohkeutta. Ja se myös innostaa, ilo tarttuu. Ei väkisin tai käskemällä vaan sydäimestä sydämeen, silmistä silmiin, kädestä käteen. Välittämällä, tukemalla ja rohkaisemalla.

Liikkeelle lähteminen tarvitsee aina syyn. Masentunut ihminen sen hyvin tietää ja tunnistaa, kun ei ole mitään syytä nousta aamulla ylös. Haluaisi vain nukkua. Ja niin moni tekeekin, väsyneenä, epäonnistuneena, loppuun palaneena. Mistä löytyisi se käsi, joka ojentuisi tällaisen ihmisen puoleen, välittäisi, kutsuisi, tarttuisi ja vähän nostaisikin. "Mennään yhdessä."

Tänäkin kesänä Suomen suvessa järjestetään paljon erilaisia hengellisiä kesäjuhlia. On virren veisuuta, Raamattuopetusta ja rukousta. On sielunhoitoa yksityisesti ja Herran pöytä katettuna meille matkamiehille. Lähdetään siis liikkeelle. Ja mennään yhdessä. Jumala itse Pyhän Henkensä kautta vastaa Sanastaan, meidän tehtävämme on vain olla kuulolla. Ja kutsua muita mukaan Jumalan Sanan kuuloon. Emmehän ole unohtaneet, mistä hengellinen herätys ja moni järjestö tai tapahtuma on saanut alkunsa. Ensin on ollut näky. On rukoiltu yhdessä, kokoonnuttu sään-

nöllisesti Jumalan kasvojen eteen ja anottu, pyydetty ja kiitetty. Ja mitä sen jälkeen on tehty? Ei ole vain odotettu vaan on lähdetty työhön. Toteuttamaan sitä, mitä on rukoiltu! Tästä ruohonjuuri kristillisyydestä kirkkomme ja kristilliset järjestöt ja kesätapahtumat elävät tänäkin päivänä. Olethan mukana? Rukouksin omassa kodissasi, hengessä mukana. Ja voimien mukaan myös juhlapaikalla. Herran pöydässä. Parempaa juhlaa ei voi tänä kesänä löytyä kuin Herran kansan viettämä ehtoollinen.

Siunausta sinulle hyvä lehtemme lukija, ja toivottavasti tapaamisiin Salossa, Halikon kirkossa evankelisilla kesäjuhlilla! Antero Rasilainen, pääsihteeri

*Antero ja Eija Elyn kesäjuhlilla Alavudella 2014.
Tervetuloa Saloon 1.-2.8.2015!*

Kuva Timo Keski-Antila

Maailmankansalaiseksi Mestarin matkassa

Elämäni alkutaipaleen vietin Etelä-Pohjanmaalla Lehtimäen pitäjässä. Vanhempani muuttivat Ruotsiin ollessani 15-vuotias. Minä jäin joksikin aikaa Suomeen. Tuona aikana aloin kiinnostua Adventismista. Yhteishyvä-lehden välityksellä sain idean kirjekurssin aloittamisesta aiheesta. Menin Paimion Toivonlinnaan Adventtikirkon opinahjoon ja kirjoitin siellä ylioppilaaksi vuonna 1977, jonka jälkeen menin Englantiin jatko-opiskelemaan BA-tutkintoa. Valmistuttuani palasin Suomeen adventtikirkon työntekijäksi, ensin Tampereelle ja sitten Toivonlinnaan papiksi ja psykologian sekä uskonnon opettajaksi. Tulevan puolisoni Erjan tapasin Turun kulmilla vuonna 1982. Meidät vihittiin avioliittoon vuoden kuluttua.

Pakistaniin

Vietimme yhdessä muutaman vuoden Ruotsissa ja Helsingissä. Vuonna 1994 vaimoani Erjaa pyydettiin lähetystyöhön Pakistaniin. Päätimme lähteä: Erja kouluttamaan opettajia ja minä suorittamaan muita lähetysaseman tehtäviä. Paikka, jossa koulumme sijaitsi, oli nimeltään Farooqabad. Se oli suuri, korkealla muurilla ympäröity kampus, jonka porttia yö-vartijat valvoivat herkeämättä. Koulu sijaitsi keskellä viljavia tasankoja, eikä metsiä ollut juuri lainkaan. Maa oli köyhä ja siksi lähetystyöllä oli merkittävä rooli myös ihmisten arkisen elämän taitojen kehittäjänä. Muslimimaassa oli kristittyjen vaikeaa päästä korkeakouluopintoihin ja tyttöjen opiskelu oli harvinaista.

Koulumme opetussuunnitelma noudatteli maan yleis-
tätö opetusohjelmaa peruskoulusta kaksivuotiseen lukioon. Koululla ei ollut suoraa oikeutta antaa ylioppilastutkintoa, vaan se tapahtui kaupungin yleisessä

koulussa. Oppilaista puolet olivat adventistien lapsia ja puolet muiden lapsia. Kaikki oppilaat olivat innolla mukana koulun toiminnassa. Muslimeita ei kouluun kuitenkaan tullut, vaikka työntekijöinä ja avustajina heitä oli useitakin. Uskontojen välisiä ongelmia siellä ei esiintynyt juuri lainkaan. Opiskelijoita Pakistanin Adventistien seminaarissa oli n. 500.

Minä opetin myös teologiaa ja vastasin samalla pienen seurakunnan toiminnasta. Pestimme jäi neljän vuoden mittaiseksi. Palasimme Suomeen vuonna 1998 ja asetuimme joksikin aikaa Espooseen. Samoihin aikoihin mahdollistui Englannin Newboldissa MA-tutkinnon suorittaminen, lähinnä käytännöllisessä teologiassa. Suoritettuani siellä tutkinnon palasimme v. 2001 Suomeen ja jäimme asumaan Tampereelle.

Perustavia pohdintoja

Noihin aikoihin halusimme selvittää oman teologiamme perusteita ja aivan erityisesti lain ja vanhurskauden suhdetta. Tämä pohdiskelu johti keskusteluihin adventtikirkon työntekijöiden ja lopulta työyhteisökin kanssa. Keskustelut johtivat siihen, että erosimme Adventtikirkosta. Aloitin opinnot Helsingin Yliopiston teologisessa tiedekunnassa, josta valmistuin teologian tohtoriksi 2010. Liityimme luterilaiseen kirkkoon ja aloimme tutustua paikallisen seurakunnan toimintaan. Kävin työnohjauskoulutuksen ja perustin yrityksen Työnohjaus Kuhalainen, jonka puitteissa opastin työntekijöitä heidän työhönsä liittyvissä asioissa.

Brysseliin

Vuonna 2012 sain kutsun EUn parlamentin jäsenen Hannu Takkulan vanhemmaksi erityisavustajaksi. Työ-

Koulukampuksen kirkko, jonne mahtuu n. 800. Jumalanpalveluksessa oli tavallisesti n. 500.

*Tyttöjen pääsy kouluun on Pakistanissa harvinaisen etuoikeus. Tässä muutamia etuoikeutettuja koulupu-
vuissaan.*

ni keskittyi EUn uskonnonvapausryhmän toimialaan. Siinä toimikunnassa mm. muokkasimme ulkosuhdehallinnossa työskenteleville ohjesäännön. Sen päätösten mukaan, missä tahansa maassa kuka tahansa, joka joutuu uskonnon vuoksi vainotuksi, voi kääntyä EUn lähetystöjen puoleen apua ja suojaa saadakseen. Viihdyin työssäni ja koin sen huikeaksi näköalapaikaksi. Vietimme Brysselissä kolme vuotta. Nyt katselen ja odotan, että Jumala avaa oven uusiin tai entisiin tehtäviin.

Harrastuksistani voisin mainita itseleni tärkeänä runouden, sekä luetuna että tulkittuna. Tampereella

asuessani kuuluin Ristirunoryhmään, jossa toimivien henkilöiden ja perheiden välinen ystävyys johti moniin tapahtumiin ja jopa yhteisiin matkoihin. Mielirunoilijoitani ovat mm. Hel-laakoski, Juvonen, Kailas, Meriluoto ja Viita sekä puolalainen nobelisti Szymborska.

Hengellisen elämän merkittävä lähde on minulle ollut C.O. Roseniuksen kirja Elämän leipä. Myös evankelisuus liikkeenä on tullut meille viime vuosina läheiseksi monien Evankelisessa lähetysyhdistyksessä toimivien ystäviemme kautta.

Anneli Lähdesmäki

*TT Harri Kuhalampi vierailevana puhujana tammikuun lauluseuroissa Aleksanterin kryptassa.
Kuva Kari Lähdesmäki*

Runsaan lohdutuksen Jumala

Sadat miljoonat ihmiset ovat aikojen kuluessa uskoneet Jumalaan, vaikka kukaan ei ole koskaan päässyt Jumalan puheille haastattelemaan Häntä ja katselemaan Hänen kasvojaan. Edelleenkin joudumme vain toteamaan, että Jumala on meille suuri salaisuus. Kuitenkaan jumalallinen mysteeri ei ole niin täydellinen, ettemme olisi lainkaan selvillä Jumalan olemuksesta. Tiedämme millainen Hän on ja millä tavalla hän toimii, koska Hän on itse kertonut niistä, Hän on ilmoittanut itsestään meille.

Paavalin mukaan Jumala on *"aromahtava Isä ja runsaan lohdutuksen Jumala"* (2. Kor:3). Kysymys ei ole siitä, millä mielellä Hän kullakin hetkellä sattuu olemaan, vaan kyse on Jumalan perusominaisuudesta. Jumalan halu lohduttaa meitä perustuu siihen, että Hän on runsaan lohdutuksen Jumala, ei siihen, että joskus onnistumme saamaan Hänet sille päälle.

Elämme maailmassa, jossa menetykset, epäonnistumiset ja elämän rajallisuus tuovat mukanaan surua, pelkoa, ahdistusta, petty-mystä ja kaipausta. Koska olemme

ihmisiä, olemme monella tavalla ahdingossa. Synkkä pilvi varjostaa meitä koska olemme heikkoja, rajallisia ja kuolevaisia. Sen lisäksi elämän vastoinkäymiset rusikoivat meitä usein niin, että saatamme ajautua toivottomuuden partaalle. Meidän ihmisten valtava lohdutuksen tarve ei aiheudu vain kokemistamme koettelemuksista vaan meidän olemustamme jäytää periksi antamaton vajavaisuus, kuin kaaliperhosen toukka kasvimaalla.

Koska lohdun tarpeemme liittyy olemuksessamme lähtemättömästi asuvaan puutteellisuuteen, ei meille riitä pelkkä mielialan piristäminen. Tarvitsemme lohdutusta, joka muuttaa meitä syvemmältä, niin että saamme toisen lähtökohdan olemisellemme. Jumalallisen lohdutuksen on asetettava meihin. Kysymys on hengellisestä prosessista, jonka kautta kielteisten voimien valta murtuu olemuksestamme.

Emme pääse käsiksi lohdutukseen ikään kuin se olisi jokin taivaallinen hyödyke, joka voidaan hankkia erillään Jumalasta. Tämä tarkoittaa sitä, että huomiomme ei saa olla yksin lohdutuksessa niin

kipeästi kuin sitä saatammekin haluta. Meidän on sen sijaan asetettava uudelleen ja uudelleen tämän runsaan lohdutuksen Jumalan eteen, sillä Hän itse on se lohtu ja turva, jota kaipaamme. Hänen läsnäolonsa saa ahdinkomme väistymään tehden tilaa toisenlaiselle todellisuudelle.

Voidaan jopa todeta, että kristinusko on aina perusolemukseltaan vastaanottamista. Me siis vain asetumme jatkuvasti sellaisiin olosuhteisiin, missä Jumala voi parhaiten antaa meille lahjojaan. Lohdutus samoin kuin kaikki hengellinen anti kehkeytyvät sisimpäämme pikku hiljaa. Kaiken hengellisen osallistumisen ja aktiivisuuden myötä sisimmässämme vahvistuu lohtu, toivo, rohkeus ja ilo niin että myös tämä Paavalin samassa yhteydessä ilmaisema toivomus Jumalan lasten suhteen toteutuu: *"Hän rohkaisee meitä kaikkia ahdingoissamme, niin että me häneltä saamamme lohdutuksen voimalla jaksamme johduttaa muita ahdingossa olevia"*.

(2. Kor:1:4).

Harri Kuhalampi

Kaikki on valmista

Puitten lehvästöjen läpi siivilöityy valo värjäten graniittiset kivikuutiot vihertäviksi. Mäen töyräältä, vähän ylempää kuuluvat kellojen kolminaisuuden kirkkaat soinnut. Askeleiteni äänet kaikuvat kiiruhtaen kohti avoina olevaa, sisälle astumaan kutsuvaa ovea. Kaikki on valmista – se tuntuu sanovan. Kaikki on valmista – kehottavat kellot. Olenko itse valmis?

Jyhkeät kivimuurit liki kaatuvat päälleni kulkiessani sisälle saattaen minut kuin toiseen maailmaan. Kellot, askeleet, tuulen suhina, arjen äänet kuuluvat jostain enää vaimena hiljaisuuden keskellä. Kolme miestä, nainen ja lapsi katsovat minua vastapäätä, toiselta puolelta kuin kysyen. Äitinsä sylissä lepäävä lapsi saa lahjoja, kuninkaitten kädet, vuosisatojen runtelemat ovat niitä kantaneet. Mitä minun käteni kantavat? Mitä lahjoja minä tuon? Käteni ovat niin tyhjät, Jeesus. Tuon vain itseni, elämäni.

Istun, kun muutkin istuvat. Seison, kun muutkin seisovat. Veisaan, kuuntelen, rukoulen. Hengitän sisään ja ulos. Tunnen elämän itsessäni. Saan olla. Tämä paikka on ollut valmiina minulle. Pyhä on lähellä. Ja kiitos.

Pöytäseurue hälisee kiihkeästi keskustellen. Iltaa on istuttu jo tovi. Lammasta syöty ja muita herkkuja. Opettaja istuu kunniapaikalla, keskellä, oppilaittensa ympäröimänä.

Hän kurottaa leivän keskellä pöytää olevasta kulhosta, siirtää viinimaljaa vähän lähemmäs. Jotain on tapahtumassa. Leipä ja viini. Tämä on minun ruumiini. Tämä on minun vereni. Muistakaa minua ja tätä hetkeä. Havahdun ajatuksistani. Muistamista on tehty ennenkin, kuvattu taidokkaasti, maalattu, veistetty, asetettu keskipisteeksi. Miten minä muistaisin?

Tulkaa, sillä kaikki on valmista. Tulkaa. Tule. On valmista. Menen. Kaiteen pehmeä sametti tuntuu käsissäni ja jaloissani polvistuessani. Ylhäältä minua katsoo jumalallinen kirkkaus ja Ristiinnaulitun lempeät kasvot. Hänen käsiään ja jalkojaan ei kosketa sametti vaan tuska, kipu, kärsimys. Minunkin puolestani.

Tunnen leivän huulillani, maistan viinin, tunnen sen tuoksun. Ruumiin ja veren. Minun puolestani annettu ja vuodatettu. Meidän puolestamme. Tunnen lämmön ja kevyen kosketuksen, viereeni polvistuvien läsnäolon. Olemme yhdessä, jokainen samalla tavoin jumalallisen eteen polvistuneina, armoa ja anteeksiantoa pyytävinä, Vapahtajaamme muistelevina. Nousemme yhdessä, vahvistuneina, penkkiin palaten, kiitollisina.

Aamen lakkaa kaikumasta, vaimenee. Kaikki on valmista. Lähtekää. Arjen aherrus odottaa. Palveleminen. Olette valmiita siihen. Lähtekää. Siunaus saattaa teitä.

Oven takaa avautuu toinen maailma. Kivimuurien viileys vaihtuu aamupäivän lämpimään henkäykseen. Puitten lehvästöjen läpi siivilöityy valo värjäten graniittiset kivikuutiot vihertäviksi. Kuulen askeleeni, kuulen kellot. Käteni eivät ole tyhjät, saan kantaa ilosanomaa, jakaa sitä lahjaksi. Olen valmis palvelemaan.

Halikon kirkko ja väki täällä Salon seurakunnassa ovat valmiina vastaanottamaan kaikki kesäjuhlille saapuvat tutut ja tuntemattomat läheltä ja kaukaa. Saamme silloin yhdessä koko viikonvaihteen ajan iloita, kuulla Sanaa, rukoilla, hiljentyä ja veisata kiitosta. Tervetuloa!

Miika Rosendahl
Halikon aluekappalainen

Halikon kirkon Tietäjät. Kuva Miika Rosendahl

Evankeliset kesäjuhlat Salossa 1.-2.8.2015

"Kaikki on valmista"

Paikka Halikon kirkko, Kirkkorinne 1, ellei toisin mainita.
Yhteislaulut säestää Perttelin kanttori Kirsi Laakkonen.

Lisätiedot: www.evankeliset.net tai Matti Lähdekorpi p. 044 556 6951, matti.j.lahdekorpi@gmail.com

Perjantai 31.7.

klo 19

Sanan ja rukouksen ilta

juonto ja musiikki Erkki Kiiski, rukouspalvelua Erja Kalpio

Lauantai 1.8.

klo 12

Aloitusseurat

Timo Hukka, Marjaana Mänkäri, Tuula Sääksi, Jari Parviainen

klo 13-14.30 lounas seurakuntatalossa

klo 14.30

Kaikenikäisten lähetysjuhla

Jaakko Rusama, Mari ja Seppo Paulasaari (SLS, Israel), Nikoo Ordodary (Medialähetys Sansa), Antero Rasilainen, musiikkia

Kahvia tarjolla seurakuntatalolla ja teltassa

klo 16.45

Raamattutunti

Kristitty suolana ja valona maailmassa, Pekka Kiviranta

klo 16.45-17.45

Perhetapahtuma Pikkupappilassa ja pihapiirissä

Nukketeatteri "Sokea Bartimaios" (Kaisa-Leena Kaarlonen ja Nuketteri), "X1 eli Äksön yhdessä", Veka Helin

klo 18

Siionin kanteleen Iltamessu

saarna Erja Kalpio, liturgia aluekappalainen Martti Santakari, Perttelin kirkkokuoro, joht. Kirsi Laakkonen, urkurina Samuli Takkula. Messu radioidaan, kuultavissa Yle 1:ssä su 2.8. klo 11.

klo 20.30

Konsertti Uskelan kirkossa, Uskela-kvartetti

Sunnuntai 2.8.

klo 9

Aamuseurat

Martti Santakari, Raija Laine, Taru Koskinen, huilu

Kahviteltoa avautuu

klo 10

Sanaa ja säveltä

Erja Kalpio ja Antero Rasilainen, Erkki Kiiski saksofoni

klo 10-12

Pyhäkoulu Pikkupappilassa ja pihapiirissä

Godly Play-tuokio, Johanna Routasalo, Seppo Paulasaari tuo terveisiä Jerusalemissa, askartelua

klo 11.15-13 sunnuntailounas seurakuntatalossa

klo 13

Pääjuhla

Miika Rosendahl, Matti Huotari, Satu Kivisaari, Pekka Knuutti, Lausuntaesitys, ohjaus Lilja Kinnunen-Riipinen, Suomensjärven kirkkokuoro, joht. Maria Sirén

klo 13-15

Puuhatori Pikkupappilassa ja pihapiirissä

Marja-Liisa ja Kalle-Pekka Laine, Salla Rouhiainen

klo 15

Päätösmessu

saarna Antero Rasilainen, liturgia Miika Rosendahl, Uskela-kvartetti, urkurina Samuli Takkula

Unelma-ammattista eläkkeelle

Ei tullut kananhoitajaa eikä kotisisarta, vaan tuli kut-su kirkon töihin 45 vuodeksi.

- Isä ajatteli ensin, että minusta tulisi hyvä kananhoitaja, kun olin kätevä käsistäni. Mutta sitten hän tuumi, että minussa on kuitenkin niin paljon sosiaalisuutta. Kun sitten Helsingin evankelisessa kansankorkeakoulussa alkoi nuorisonohjaajakoulutus, oli asia selvä. Sinne.

Sirpa Keski-Antilan äänestä kuulee, kuinka isän merkitys oli monissa asioissa suuri. Lapsuudesta lähtien Siionin Kanteleen laulut ja evankeliset seurat tulivat tutuiksi. Isän kanssa kuljettiin seuroissa ja sisaren kanssa esiinnyttiin Kanteleen lauluja laulaen.

- Isä on ollut minulle koko ajan tukena. Hän ideoi, hän kannusti. Häneltä sain monia vinkkejä vielä työssä ollessani, sillä isä oli Ilmajoella vapaaehtoisena poikatyössä ja sitä kautta hänellä oli paljon kokemusta lapsi- ja nuorisotyöstä.

Unelma-ammatti

- On tämä ollut minulle unelma-ammatti. Jos voisin valita uudelleen, niin ehdottomasti valitsisin samoin. Ehdottomasti kirkon työssä.

Valmistumisensa jälkeen Sirpalla oli muutaman vuoden työjaksoja monissa seurakunnissa: Jalasjärvi, Kauhajoki, Tapiola, Hervanta, Kuortane, Seinäjoki. Työalat olivat usein varsin laajoja lapsi- ja nuorisotyössä. Mutta sitten tuli parinkymmenen vuoden

työjakso Kurikassa, lähetyssihteerinä, pyhäkoulu ja perhetyössä. Vuonna 2011 Sirpa sitten valittiin ELYn työntekijäksi Etelä-Pohjamaalle.

Vuosien varrelta on muistoja monista tilanteista. Rip-pikouluista, joka on ollut Sirpan ominta aluetta, uusista haasteista ja uuteen heittäytymisestä. Erityisen lämmin muisto on kuuden vuoden jäsenyys Candomino-kuorossa.

- Kuoro oli minulle hyvin tärkeä siinä vaiheessa, kun muutin Tapiolaan. Kuorossa sai kokemusta, oppi uusia asioita, sai lauluopetusta, rakentui monin tavoin.

Sirpa sai myös vastuuta kuorossa, hän lauloi monissa esityksissä sopraanosolistina. Ansioistaan Sirpalle myönnettiin kuoron kunniajäsenyys.

Nuorten ja monien vapaaehtoisten kanssa toimiesaan Sirpan kyky paitsi organisoida niin myös kyky kuunnella on ollut hyvin tärkeä. Puhelin on soinnut ja siihen on vastattu.

- Olen varmaan tietynlainen työnarkomaani, en ole oikein osannut itseäni säästää. Työtä on tehty kuin itse Isä-Jumalalle.

Upea työyhteisö

- Kyllä tämä viimeinen jakso, ELYn työntekijänä, on ollut minulle parasta aikaa. On ollut uusien löytöjen tekemistä, on saanut varauksettoman tuen esimieheltä ja hallitukselta. Jäsenistö ja ystävät ovat valtava voimavara. Aivan upea työyhteisö.

Mutta ei se työn alku aivan ongelmaton ollut. Yhdistys oli nuori, taloudellinen pohja ei ollut suuri, toimintamuotojen rakentaminen oli vasta kehitteillä.

- Kyllä minä sen silloin tiedostin, että pienessä järjestössä voi hyvinkin käydä niin, että ei olekaan rahaa, jolla palkka maksettaisiin. Koin kuitenkin, että 20 vuotta samassa seurakunnassa on riittävä aika. Olen antanut sen, mitä minulla on annettavaa.

- Minä kyllä satsasin kaiken siihen, että minut valittaisiin ELYn työntekijäksi. Kun kokoushuoneen ulkopuolella odotin tulosta, minun suurin pelkoni oli, että jos en tulekaan valituksi. Mutta minut valittiin.

Sirpan tehtävään siunaaminen 27.3.2011 Aleksanterin kirkossa Tampereella. Sirpa, Timo ja Anna-Maria messun jälkeen. Kuva Urpo Vuorenoja.

Häämöttääkö koti tuolla

Evankelinen lähetysyhdistys ELY ei ollut Sirpalle vieras hänen aloittaessaan työntekijänä. Alusta asti Sirpa oli mukana valmistelemassa järjestön perustamista, hankkimassa ystäviä, suunnittelemassa ja toteuttamassa.

- Minä olen ollut evankelinen lapsuudesta asti. Seurakunnan työssä näin ja koin vahvasti sen, miten Evankeliumiyhdistys ja sen toimintatapa muuttui. Surin sitä syvästi. Tuntui, kuin koti olisi viety.

- ELYn synty oli kuin paluuta kotiin, siihen lapsuuden ja nuoruuden evankelisuuteen. Vapaus olla ja Kristus-keskeinen evankeliumi.

- Kun linja-autolla palasimme Pohjanmaalle Tampereen perustavasta kokouksesta, niin kyynelsilmin laulettiin Kanteleen laulua: Häämöttääkö koti tuolla, niin se on, oi on se niin. Oli niin valtava hyväksytyksi tulemisen kokemus. Kodin löytyminen.

Perustamisesta asti Sirpa kuului myös ELYn hallitukseen ja hän oli yhtenä luomassa Pohjanmaalle toimintarakennetta ja kokoamassa vapaaehtoisia vastuunkantajia.

- Minulla on aina ollut rohkeus heittäytyä uuteen.

*Raili ja Sirpa kiitosjuhlassa Kalevan kirkossa, jossa heidät saatiin eläkkeelle (ELYn vuosijuhla Tampereella 11.-12.4.2015). Railin haastattelu seuraavassa Elysanomat-lehdessä.
Kuva Hannu Kivisaari*

Olen oppinut, että työ tekijäänsä neuvo. Olen myös uusien haasteiden edessä ajatellut, että pala kerrallaan. Olen kysynyt neuvoa, ja erityisen kiitollinen olen vuosien tuesta Raimo Mäelle ja Jorma Laulajalle.

Isä-Jumalan käsissä

Kun Sirpa Keski-Antilalta kysyy, millaisena hän näkee ELYn tulevaisuuden, Sirpa vastaa hänelle luonteenomaisella tavalla: Se on Isä-Jumalan käsissä.

- Sitä toivoisin, että entistä nuoremmat ottaisivat vastuuta, kun nykyinen väki vanhenee. Kaikkia tarvitaan. Kun on pienet voimavarat, niin jokaisen panos on kovin tärkeä. Että ystävät rohkaistuisivat entistä enemmän etsimään ja kutsumaan mukaan. Täällä saa olla vapaasti kristitty.

- Vapaaehtoiset tekevät äärimmäisen tärkeää työtä. Sitä toivoisin, että tämä malli toiminnassa säilyisi myös tulevaisuudessa.

Puutarhaan

Hyvin pitkän ja työteliään uran jälkeen eläkkeelle siirtyminen ei aina ole helppoa.

- Olen tehnyt surutyötä siitä asti, kun tein päätöksen päivämäärästä, jolloin jään eläkkeelle. Tällä alueella on pidetty pitkiä jäähyväisiä. Mutta en minä kaikkea jätä. Olen luvannut olla mukana vastuuryhmässä täällä Jalasjärven, Ilmajoen ja Kurikan alueella. Ja on iso ilo olla tässä mukana niin kuin myös Kurikan lähetyspiirissä.

- Ei minulla mitään valtavan suuria odotuksia eläkepäiviin ole. Mitä Isä-Jumala antaa.

- Puutarhaa hoidan, muokkaan sitä hedelmätarhaksi. Teen käsitöitä, seuraan luontoa, käyn koiran kanssa lenkillä.

- Tällainen työnarkomaani on ottanut perheeltä paljon työhön. Sitä ei saa takaisin, mitä aikanaan työn vuoksi on ottanut pois lapsilta ja puolisoilta. Siitä tunnen syyllisyyttä. Jospa nyt voisin antaa paremmin aikaa perheelleni, joka minulle on hyvin tärkeä.

- Timon kanssa ehkä voimme olla enemmän asuntovaunun kanssa liikkeellä.

Jonkin aikaa Sirpa ja Timo elivätkin jo kaksistaan, kun pojat asuvat Seinäjoella ja nuorin, tytär, asui opiskelijajapaikkakunnallaan. Nyt tytär asuu kotona, kun opinnot jatkuvat Ilmajoella.

- Perhe on minulla ollut korvaamaton tuki ELYn työssä. Timo on ollut aina mukana, kun se on ollut mahdollista ja Anna-Maria on käyttänyt käden taitojaan valmistaen asuja moniin juhlatilanteisiin.

Heinäkuun alussa Sirpa jää eläkkeelle. Kiitos niin paljosta.

Pekka Kiviranta

Uusia tuulia Elyssä

Evangelisen lähetysyhdistyksen toimintaa ohjaavat ihmisten arvostaminen ja palvelu, oman hengellisen elämän hoitaminen ja rukous kaiken työnteon ja päätöksenteon pohjalla. Näiden teemojen äärellä vietettiin yhdistyksen vuosijuhlaa huhtikuussa Kalevan kirkossa. Tunteet olivat pinnassa, kun kaksi työtoveriamme saateltiin ansaituille eläkepäiville. Päälimmäisinä tunteina olivat kiitollisuus ja kunnioitus hyvin ja tunnollisesti tehdystä palvelutyöstä. Railille ja Sirpalle toivomme terveyttä ja voimia jokaiseen päivään uudessa elämäntilanteessa. Toivomme on, että vielä tapaamme yhdistyksemme työn merkeissä, nyt vain erilaisessa roolissa.

Pienelle yhdistykselle tällainen tilanne, jossa yli puolet julistustyössä olevista työntekijöistä jää samaan aikaan pois työstä voisi olla kohtalokas. Paljon hiljaista tietoa ja suuri määrä ainutlaatuista osaamista, tunnollista ja sitoutunutta työtä tunteja laskematta, kaikki tämä onkin äkkiä pois. Siksi on sanottava, että ystäväkuntamme ja hallituksen rukoukset ja päättäväinen työskentely on kantanut hedelmää ja rukoukset on kuultu ja niihin on vastattu. Työntekijämäärämme ei ole supistunut, päinvastoin. Olemme saaneet työntekijäjoukkoomme kolme uutta työtoveria. Pastori Erja Kalpio Itä-Suomen alueelle, pastori Pekka Kiviranta Etelä-Suomen alueelle ja aluesihtööri Satu Kivisaari Pohjanmaalle.

Ja me kokeneet konkarit, pääsihteeri Antero Rasilainen ja toimistosihteeri Virpi Tuominiemi edustamme jatkuvuutta ja pysyvyyttä. Meillä on hyvä ja toimiva työyhteisö, näin voin kiitollisena sanoa. Ja vakuutan, me olemme teitä varten, me haluamme olla Kristuksen asialla, palvelemissa, julistamassa ja opettamassa. Mutta myös kuuntelemissa ja rinnalla kulkijoina.

Haluamme olla avoin, dynaaminen ja elävä yhdistys, joka toimii ja vaikuttaa kirkossamme, mutta teemme sen itsemme kokoisesti ja näköisesti. Se tarkoittaa rajojen myöntämistä ja tunnustamista. Älköön se olko kuitenkaan meitä masentava tai intoa lannistava toteamus, päinvastoin. Tosiasioiden tunnustaminen on hyvä lähtökohta kaikelle kestäväälle tulevaisuuden rakentamiselle. Uusien työntekijöiden myötä toimintamme ulottuu laajemmalle alueelle. Monilla alueilla on pieniä, paikallisesti toimivia ystäväjoukkoja mutta ei ole voimavaroja toiminnan suunnitteluun tai toteuttamiseen. Alueelliset työntekijät tulevat avuksi tähän tilanteeseen. Tuki ja apu on lähellä, ei tarvitse osata tai uskaltaa yksin. Kuten yhdistyksemme esittelyssä usein toistamme: "Toimimme yhdessä seurakunnan kanssa." Näin myös paikallisesti, ystävien kesken, toimitaan yhdessä, tehdään yhdessä.

1.7.2015 eläköityvät Raili Mäkitalo ja Sirpa Keski-Antila. Tässä kuitenkin vielä Venäjän matkan tunnelmissa syksyllä 2013. Kuva Timo Keski-Antila.

Ymmärrän, että moni yhdistyksen ystävä on kiitollisena huokaissut Taivaan Isän puoleen, kun olemme saaneet uusia työntekijöitä ja työ laajenee. Kiitos, kiitos, ja vielä kerran kiitos. Mutta samaan hengenveetoon haluan jatkaa: jatketaan ystävät. Älkää jättäkö uusia työntekijöitä yksin. He ja me kaikki tarvitsemme jatkossakin teidän tukeanne. Rukousta, kannustavia ja rohkaisevia viestejä, olkapäätä, johon tarttua tai nojata, käsiä, jotka kantavat ja siunaavat meitä ja työtämme. Ja yhtä tärkeä on myös taloudellinen tuki.

Meillä ei ole osakesalkkuja tai kiinteistöomaisuutta, joiden turvin voisimme tehdä tappiollisia tilinpäätöksiä. Elämme ystävät teidän varassanne, Taivaan Isän lahjojen varassa. Ja kun tunnemme Isämme, tiedämme, että hänellä kyllä on varaa. Toivottavasti hänen antamansa lahjat tulevat tänäkin vuonna myös yhdistyksemme työn hyväksi. Tavoitteemme on yhä kasvattaa säännöllisten tukijoittemme joukkoa kuluvan vuoden aikana. Vetoan ystävä sinuun, voitko olla mukana, kanssamme? Liity kannattajarenkaisiin!

Haluamme antaa todistuksen täällä kotimaassa, oman kirkkomme ja seurakuntiemme elämässä, mutta myös lähetystyössä. Tällä hetkellä meillä ei ole omia lähettejä maailmalla. Luonnollisin toimintatapamme onkin paikallisten kirkkojen toiminnan tukeminen ja työn mahdollistaminen. Yhteistyösopimusten kautta olemme mukana lähettiperheiden työssä Israelissa ja Itävallassa, siunaamme ja tuemme heidän työtään.

Erilaiset hankkeet ja projektit ovat lähetystyön tätä päivää, näistä meillä on jo paljon kokemusta, moni hanke on vielä keskenkin. Olemme sitoutuneesti ja tosissamme lähteneet mukaan tähän työhön tunnistuen kuitenkin, että olemme vain palvelijoita, mukana jossain paljon suuremmassa ja tärkeämmässä työssä kuin edes osaamme aavistaa. Lähetystyömme perusta on ristiinnaulittu Vapahtajamme ja hänen käskynsä, - niin, ei toivomus tai esitys vaan käsky: "Menkää ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni." Tähän olemme halunneet vastata ja se näkyy lähetystyömme vahvistumisena erityisesti lähi-

alueillamme, Venäjällä ja Virossa. Sambiassa kirkko on sisäisten jännitteiden keskellä hajanainen, mutta tukemme menee perille Tedite-koulun hyväksi. Toimintaamme ohjaa kristittyjen ykseyden ja yhteyden kunnioittaminen ja edistäminen. Se ei aina ole helppoa, mutta mitä lähempänä toista ihmistä olemme, sen paremmin voimme kuulla, nähdä ja ymmärtää. Pelko poistuu ja yhteys voi löytyä ristin miehen poikkipuun suuntaisesti, toiseen ihmiseen. Samaa yhteyttä haemme myös toisiin kristillisiin järjestöihin ja yhteistyökumppaneihin. Ystävääni siteeraten: "Evankeiumin julistaminen käsi nyrkissä ei vakuuta eikä synnytä luottamusta." Avoin käsi, käsi joka ei lyö tai torju vaan ojentuu kutsuvasti kohti olkoon tunnusmerkkimme Evankelisen lähetysyhdistyksen työssä.

Uusien ja vanhojen työntekijöiden kukitus Elyn 7v-juhlassa 12.4.2015. Uudet työntekijät saivat myös työasut. Vas. Larisa Kolehmainen, Satu Kivisaari, Pekka Kiviranta, Erja Kalpio ja Virpi Tuominiemi. Kuva Hannu Kivisaari

Uusien työntekijöiden tehtävään siunaaminen, vas. Erja Kalpio, Satu Kivisaari ja Pekka Kiviranta. Oik. Pekka Knuutti, Kati Elooranta (Tampereen tuomiokirkkopastori), Ulla Latomäki ja Antero Rasilainen. Kuva Hannu Kivisaari

Maria Pitkäranta rakentaa mielellään alttarin

Kuva Pekka Kiviranta

- Oikeastaan vasta silloin, kun aloitin työni Tampereen hiippakunnan tuomiokapitulissa, minulle avautui visuaalinen taivas. Siellä minä sain toteuttaa unelmiani, ja minulla oli työtoveri, joka rohkaisi ja kannusti, toteaa Maria Pitkäranta omasta tiestään kuvien maailmaan ja niiden käyttämiseen kirkossa.

- Meitä tuli samaan aikaan kaksi uutta työntekijää tuomiokapitulin palvelukseen ja yhdessä me mietimme, miten me voisimme uudistaa toimintaa. Tämä työtoverini oli jo työssään käyttänyt toiminnallisia menetelmiä ja hänen rohkaisemanaan lähdin siihen mukaan ja se avasi minulle aivan uuden näköalan.

Visuaalinen lapsesta lähtien

- Varmaan minä olen ollut visuaalinen pienestä pitäen. Kuvat ja näkeminen ovat minulle olleet aina tärkeitä. Kun lapsuudessa Tampereella olin monet kerrat tuomiokirkossa, niin kyllä mieleen jäivät kirkon monet kuvat, käärmeet ja muut ja monesti ihmittelin jotakin kuvan yksityiskohtaa ja mietin, miksi se on kuvattu juuri noin.

- Mutta jotenkin painoin sen taka-alalle, kun seurakunnan toiminta perustui niin suuresti kuuntelemiseen.

- Olen minä ollut myös kiinnostunut kirkkojen alttaritauluista. Niiden äärellä olen miettinyt, mikä viesti niillä on. Usein olen mielessäni sijoittanut itseni siihen kuvan keskelle johonkin hahmoon. Siksi myös nykyisin, kun rakennan kuvallisia kokonaisuuksia, alttareita, sijoitan niihin aina pienen ihmishahmon, itseni ja ehkä myös hänet, joka pysähtyy sen alttarin äärellä.

Uusi oli vierasta

- Kun aikanaan olin opettajana, käytin muutaman kerran visuaalista ilmaisua opettaessani hoitoetiikkaa. Katsottiin elokuva hoitotilanteesta ja annoin oppilailleni tehtäväksi kertoa, mitä siinä tapahtuu ja minkä reitin tämä ihminen on kulkenut.

- Vaikka itse opetustilanne toimi hyvin, toiset opettajat suhtautuivat vahvan kielteisesti tällaiseen tapaan työskennellä ja niinpä en silloin rohkennut jatkaa tämän opetusmenetelmän käyttöä.

- Vasta paljon myöhemmin tämä maailma avautui minulle.

Oma paikkani Jumalan edessä

- Kerran olimme pitämässä erään työyhteisön kehittämisspäiviä ja rohkaistuimme rakentamaan salin keskelle alttarin ja ihmiset sen ympärille piiriin. Luettiin Raamatun teksti ja kysyttiin, mitä ajatuksia se herättää. Jokainen sai valita vieressä olevista kuvista itselle mieleisen ja pysähtyä hetkeksi sen äärelle ja viedä sitten kuva rukouksen kanssa siihen alttarille.

Maria Pitkärannalle tämä kokemus vahvisti omaa näkyä siitä, että visuaalinen työskentely tuo jotakin todellista uutta sanallisen työskentelyn rinnalle.

- Minulle näissä tilanteissa on aina tärkeää se, missä minä olen, mikä on minun paikkani Jumalan edessä. Kuvan vieminen alttarille on tärkeä hetki.

- Myös kankaat ovat tärkeitä, sillä kuva rakentuu kankaan päälle. Mutta ohjaajana pidän siitä huolen, että jokainen voi antaa väreille oman merkityksen, eikä ohjaaja sano, mitä mikin väri kuvaa tai merkitsee.

- Kun kaikki ovat vieneet valitsemansa kuvan alttarille, jokainen saa kertoa, sen mukaan kuin haluaa, mitä siinä tapahtui. Mutta ketään ei saa painostaa. Joku vain aloittaa kertomisen ja sitten joku toinen jatkaa. Sillä jokaisella meillä on erilainen tapa kohdata Jumala. Altтари antaa siihen mahdollisuuden. Ja voin osaksi jakaa toisen kanssa sen, mitä olen kokenut.

Muutakin kuin kuuntelua

- Usein seurakunnassa vain istutaan hiljaa ja kuunnellaan, mitä pappi tai muu seurakunnan työntekijä puhuu. Mutta voi olla, että ne sanat eivät kosketa millään tavalla. Mutta kun saa itse tehdä, rakentaa alttaria, niin se voi avata sellaisia kanavia, että myös puhuttu sana avautuu uudella tavalla.

Maria Pitkäranta toteaa kuitenkin, että kaikki eivät ole tällä tavalla visuaalisia. Jotkut eivät ihan periaatteesta lähde tällaiseen mukaan ja kaikille eivät kuvat ja muu visuaalisuus ole samalla tavalla tärkeitä.

Kuva nousee sanasta

Viime vuosien aikana Maria Pitkäranta on käyttänyt tällaista työskentelyä paljon. Monet kerrot hän valmistelee iltahartauden tai opetuspuheensa rakennetun alttarin ympärille.

- Valmistautuessani luen sen viikon Raamatun tekstit, mietin viikon aihetta. Ajatus kehittyy alitajunnassa päivien aikana. Minulla on myös joitakin hartauskirjoja, jotka ovat erityisen tärkeitä. Mutta lopullisesti se kuva valmistuu vasta rakentaessa. Mukana on monia näköaloja, jotka hiljalleen muovautuvat rakentamisen myötä.

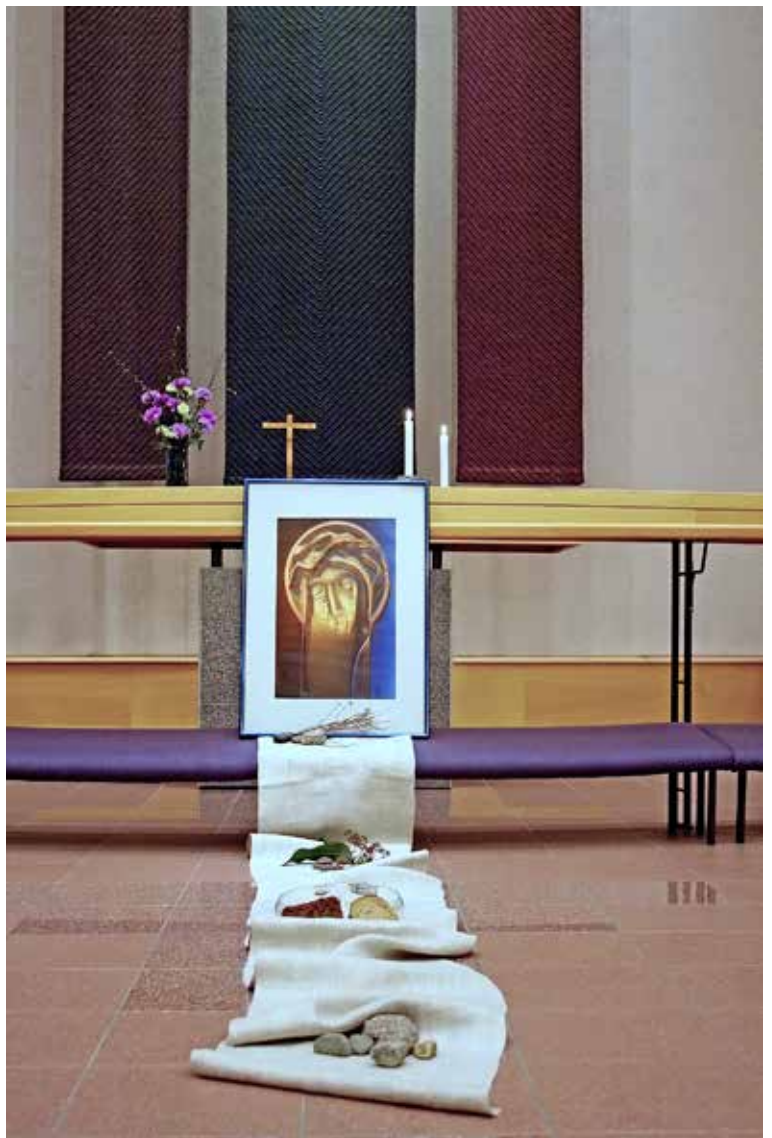
- Valmiista alttarikuvasta voi sitten yhdessä keskustella. Usein kuvassa alttarille johtaa jonkinlainen tie ja jokainen voi miettiä, mihin kohtaa itsensä sijoittaa. Siksi minulle on tärkeää, että kuvassa on pieni puinen ihmishahmo. Me olemme siinä mukana, emme ulkopuolisia.

Lasten maailmaan

Maria Pitkärannan mielestä tällainen työskentely sopii erityisen hyvin lasten kanssa toimimiseen.

- Minulle lapset ovat tärkeitä, enkä tarkoita vain omia läheisiä lapsia vaan ylipäänsä lapsia. Monissa seurakunnissa pyhäkoulu on käytännössä loppunut. Mutta kokemuksesta tiedän, että tällainen työskentelytapa sopii oikein hyvin lasten kanssa. Siinä saa rakentaa ja tehdä itse. Ja silloin avautuu ovi myös keskustelulle.

Erityisellä lämmöllä Maria puhuu niistä tilanteista, joissa esimerkiksi Herättäjä-juhlille oli rakennettu ihan oikea lasten kirkko. Pieni kirkko, jossa kaikki oli lapsia varten. Lapset saivat itse rakentaa, itse hoitaa.

Paaston ajan alttari, Elämän leipä Linnainmaan seurakuntakeskuksessa. Kuva Maria Pitkäranta

He pitivät itse aamuhartauksia ja toimivat pappeina ja muissa tehtävissä. Lapsille annettiin tilaa olla ja tehdä. Lähellä on sitten aikuinen valmiina auttamaan ja keskustelemaan.

- Mutta siinäkään ei saa liiaksi ohjata. Minua oikein ahdistaa, jos liiaksi määrätään. Tai jos käytettävä materiaali on viimeisen päälle valmista, steriiliä. Siinä ei jää tilaa luovuudelle, omalle olemiselle Jumalan edessä.

Kaiken keskuksena on se, että jokainen huomaa olevansa Jumalan edessä. Yhdessä rakennettu alttari ja sen edessä toimiminen avaa tämän näköalan ehkä ihan eri tavalla kuin mitä asiasta puhuminen avaisi.

Pekka Kiviranta

Jumalan lapsen rukouselämä

Kun Jeesus opetti opetuslapsiaan, ja samalla meitäkin, rukoukseen, hän aloitti rukouksen lausumalla "Isä Meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon sinun nimesi!" Hän siis aloitti rukouksen kutsumalla Jumalaa Isäkseen, jota Hän haluaa ylistää, kiittää ja kunnioittaa. Myöhemmin Hän opetti rukouksesta (Joh 15:7) "Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen."

Alkukielen sana, joka meidän Raamatussamme on käännetty pysyä-sanalla, oikeastaan merkitsee "oleskella", "majailla", "viipyä". Ruokouksessa meitä kutsutaan siis oleskelemaan, asettumaan taloksi ja viipymään Jeesuksen seurassa. Tällainen rukous on Jumalalle mieleen ja ihmiselle hyväksi! Seura tekee kaltaiseksi ja Jeesuksen kaltaisuus on todella mitä syvimmin kasvusuuntamme!

Mutta Kristuksen sanan tulee myös pysyä meissä. Jos jälleen katsomme alkukielen sanontaa huomaamme, että kysymys on Jeesuksen puheen pysymisestä meissä. Herramme siis puhuu meille, Hänellä on meille henkilökohtaista sanottavaa. Maltanko minä viipyä niin kauaa Jeesuksen seurassa, että Hän alkaa puhua minulle? On tärkeää lukea Raamattua, Jumalan Sanaa, aina rukouksien, että kuulisimme Jumalan äänen tuon tekstin kautta. Ja sen jälkeen annetaan Jumalan Sanan marinoitua meissä, muuttua lihaksi, muuttua elämäksi!

Temppelielämää

Kun tutkimme Raamatusta temppelellä, löydämme sieltä kaksi alttaria. Ensimmäinen on polttouhrialttari ja toinen, kultainen alttari, on lähellä kaikkein pyhintä. Kultaiselle alttarille löydämme erilaisia tehtäviä, joista tässä tarkastellaan kahta:

Kiitos- ja ylistysuhri

Daavid kirjoittaa Ps 141:2 *Minun rukoukseni olkoon suitsutusuhri sinun kasvojesi edessä, minun käteni kohottaminen olkoon eh-toouhri.*

Raamatussa käsien kohottaminen on rukousasento ja heprean kieli antaa siihen oman lisämausteensa: sanalla kiittää ja ylistää on hepreassa kymmeniä erilaisia muotoja ja merkityksiä.

Mitä on ylistäminen? Jokaisen ihmisen sisimpään on istutettu ylistys ja palvonta. Ja elämän tragedia on siinä, että jos ylistyksemme ja palvontamme kohteena ei ole Jeesus, niin silloin se on jotain muuta. Jotain sellaista, josta on

Kuva Hannu Kivisaari

tullut elämässämme epäjumala. Ja niistähän Jumala meitä toistuvasti varoittaa... Ei ylistykseen tarvita laulutaitoa ei hienoa musiikkia. Ylistys kumpuaa kiitollisesta sydäimestä. Ps 103: *Kiitä Herraa, minun sieluni, ja kaikki, mitä minussa on, hänen pyhää nimeänsä.*

Ajattele, sinun koko elämäsi voi olla ylistyslaulua, kiitosvirttä. Kyse on aina näkökulmasta: valitsenko Jumalan kiitoksen ja ylistyksen myös vaikeuksien ja elämän raskauden keskellä vai käännynkö pois päin Jumalasta. Meitä kehoitetaan kiittämään aina ja joka tilassa. Kiitos ja ylistys kohottaa kat-

seemme omasta mahdottomuudestamme Jumalan mahdollisuuksiin.

Meitä suomalaisia pidetään juroina ja itseilmaisuttamme jähmeinä. Se on kyllä väärää todistusta meistä! Voin viedä sinut ensi talvena Lappeenrannan jäähallille opiskelemaan ylistystä. Siellä nimittäin isot miehet huutavat ja laulavat kädet kohotettuina! Todellista ylistyksen riemua :)

Esirukouksen alttari

Olet saattanut rukoilla jotain asiaa vuosikausia saamatta vastausta. Älä ole murheissasi, jatka sitkeästi rukoustasi. Ilmestyskirjassa on kuvaus siitä, mitä rukouksillesi tapahtuu Jumalan valtaistuinsalissa. Ilm 8: 3-4 *Ja tuli eräs muu enkeli ja asettui alttarin ääreen pitäen kultaista suitsutusastiaa, ja hänelle annettiin paljon suitsukkeita pantavaksi kaikkien pyhien rukouksiin kultaiselle alttarille, joka oli valtaistuimen edessä. Ja suitsukkeiden savu nousi pyhien rukousten kanssa enkelin kädestä Jumalan eteen.*

Suitsutussavu kuvaa pyhien rukousta. Jumalan enkelit laittavat rukouksiisi suitsutussekoitteen, joka nostaa ne Jumalan eteen. Ja Jeesus, suuri esirukoilijamme, vie ne Jumalan istuimelle.

Mitä on tämä suitsutussekoite?

Suitsutussekoite sisältää monenlaisia ainesosia, mm. simpukankuoria ja puhdasta suitsuketta. Simpukankuoret nostettiin Punaisenmeren syvyydestä. Simpukoiden sisällä syntyvät helmet meren paineessa ja pimeydessä. Meidänkin elämämme vaikeudet voi Suuri Voiteen Sekoittaja murskata voideseokseen, johon yhdistetään puhdasta suitsuketta. Puhdas suitsuke on pihkaa, joka tihkuu esiin puun kylkeen viilletystä haavasta.

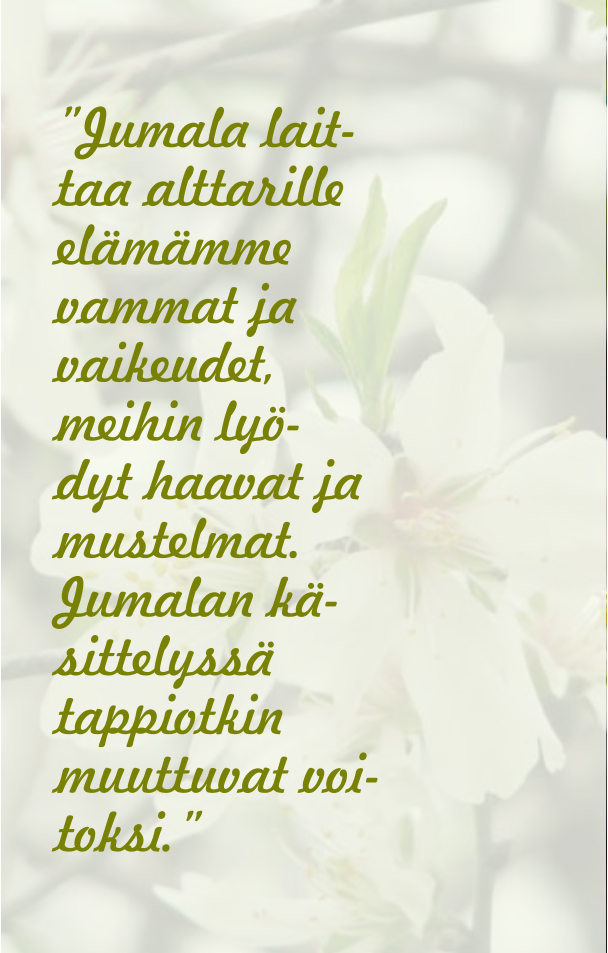
Jumala laittaa alttarille elämämme vammat ja vaikeudet, meihin lyödyt haavat ja mustelmat. Jumalan käsittelyssä tappiotkin muuttuvat voitoksi.

Esirukouksen muuttava voima

Esirukousalttarille voimme tuoda myös rukouksemme toisten puolesta. Esirukouksen tarpeellisuus liittyy siihen, että Jumala toimii maan päällä yhdessä ihmisten kanssa. Raamatusta on löydettävissä lukuisia esimerkkejä siitä, kuinka Jumala on vastannut ihmisten pyyntöihin: Aabraham, Iisak, Mooses, Elisa, Elia... Jumala oli puhunut Elialle, että aikoi antaa sateen. Kuitenkin Elia oli rukoiltava asiaa ja toistettava rukousta useita kertoja!

Kun Jumalalla on suunnitelma, Hän kutsuu ihmiset rukoilemaan tätä asiaa.

Myös Paavali korosti rukouksen tärkeyttä. Hän pyysi rukoilemaan puolestaan, että saisi voiman ja viisauden ja oikeat sanat oikealla hetkellä. Hän kehotti ih-

"Jumala laittaa alttarille elämämme vammat ja vaikeudet, meihin lyödyt haavat ja mustelmat. Jumalan käsittelyssä tappiotkin muuttuvat voitoksi."

misiä rukoilemaan esivallan puolesta ja nythän meilläkin on tärkeä rukousaihe rukoilla uuden hallituksen ja eduskunnan puolesta!

Jaakobin kirjeessä meitä neuvotaan rukoilemaan sairaiden puolesta, myös apua ja vapautusta kärsimykseen.

Rukouksen korkeakouluna voidaan pitää myös Jeesuksen opetusta rukouksesta niiden puolesta, jotka ovat meitä vastaan. Vaikeuksien ja vainojenkin keskellä meitä pyydetään rukoilemaan ja siunaamaan heitä, jotka tahtovat meille pahaa.

Jumala itse toimii meidän rukoustemme kautta, siksi meidän rukouksemme voivat saada paljon aikaan. Älä siis koskaan väheksy rukouksiasi, olet Jumalan työtoveri!

Lähdeteos (temppeliosuudessa):

Markku Ylipää: Koko Raamattu ylistää

ELYn toimintaa Pirkanmaalla

Evankelinen Lähetysyhdistys - ELY ry syntyi yhdistyksenä seitsemän vuotta sitten Tampereella Seurakuntien talossa, kuulussa Näsin salissa. Isäntäseurakuntana oli Tampereen tuomiokirkkoseurakunta ja kättilönä meidän muiden kanssa tuomiorovasti Olli Hallikainen.

Alusta alkaen ELYlle oli tärkeää olla kirkon kanssa hyvissä väleissä ja jos mahdollista niin myös tarvittaessa kirkon tukena tässä ristiriitoja täynnä olevassa ajassamme. Työnäky oli helppo omaksua, sillä olihan varsin monet ELYn aktiivisista toimijoista joko nykyisiä tai entisiä luterilaisen kirkon työntekijöitä.

Tampereen toimintaa

Toiminta lähti Tampereella käyntiin Siionin Kanteleen lauluseuroilla heti perustamista seuraavana syksynä. Lauluseuroja onkin pidetty säännöllisesti noin kerran kuukaudessa kulloistenkin isäntäpariskuntien laatimin ohjelmin ja tarjoiluun Näsin salissa, Aleksanterin kirkon kryptassa, Kalevan kirkossa, Linnainmaan ja Kaukajärven seurakuntakeskuksissa ja joitakin kertoja myös kodeissa. Syksyn toimintakausi on aina aloitettu Messukylän vanhassa kivikirkossa vähän niin kuin osoituksena siitä, että tälläkin liikkeellä on kirkollisessa evankelisuudessa vankat ja vanhat juuret.

Lauluseuroihin on saatu aina toivottuja, enimmäkseen paikallisia seurakuntien pappeja, julistajia ja opettajia. Joskus seurojen yhteyteen on liitetty jonkin jäsenen perhejuhlat, esim. synttärit, jolloin osallistujien joukossa on ollut myös paljon ko. henkilön sukulaisia. Vaikka lauluseurojen nimestä on Tampereella Siionin Kannel pudonnut pois, niin kaikissa seuroissa evankelisille rakkaat Siionin kanteleen laulut ovat aina mukana ja niitä lauletaan - ja raikuen.

*Lauluseuravakeä Kalevan kirkon srk-salissa.
Kuva Kari Lähdesmäki*

*Lapset ja Maria Pitkäranta joulukuvaelmaa esittämässä.
Kuva Kari Lähdesmäki*

Helinä Kärkkäistä onnittelemassa mm. Elina Karttunen ja Messukylän srkn kirkkokuoro. Kuva Kari Lähdesmäki

Elyn 2v-juhla Seurakuntien talossa, Näsin salissa vuonna 2010. Kuva Urpo Vuorenoja

Elyn 3v-juhla vuonna 2011. Messu Aleksanterin kirkossa. Sirpa Keski-Antilan tehtävään siunaaminen. Kuva Urpo Vuorenoja

Elyn 6v-juhla vuonna 2014. Messu Kalevan kirkossa. Sointu ja Veli-Matti Sallisen tehtävään siunaaminen, Japanin Matsuyaman läheteiksi. Kuva Virpi Tuominiemi

ELYn vuosijuhlat

Valtakunnallisia vuosijuhlia eli synttäreitä vietettiin jo heti perustamista seuraavana vuonna ensin Näsin salissa, mutta sitten tiloiltaan paremmin tarkoitukseen sopivassa Kalevan kirkossa. Kalevan kirkko sopii hyvin myös päivän mittaisen seminaarin pitopaikaksi. Myös Elyn vuosikokous siirrettiin muutama vuosi sitten pidettäväksi näiden juhlien yhteydessä.

Seminaarissa on kartoitettu ELYn teologiaa, toiminnan rakennetta ja uuden yhdistyksen toiminnan menetelmiä sekä suhdetta kirkkoon ja vielä ELYn vapaaehtoisten työntekijöiden hengellisen työn tarpeita ja rukouksen merkitystä siinä. Seminaari on ollut virkistävä kevään kohokohta niin paikallisille puurtajille kuin koko maatakin ajatellen. Siellä hoitavan sanan alla tapaamme ystäviä ja voimme virkistyä Pyhän Hengen kokoavasta läsnäolosta.

Laajentuminen muualle Pirkanmaalle

Pari vuotta sitten perustettiin Pirkanmaan maakuntaan tiimi, johon tuli edustajia myös Tampereen ulkopuolelta. Olihan Siionin Kanteleen lauluseuroja ELYn nimissä pidetty säännöllisemmin mm. Orivedellä ja Sastamalassa sekä Ylöjärvellä.

Pirkanmaan tiimi perustettiin kaiken toiminnan yhdistäjäksi ja omaksi, vaikkakin seurakunnissa toimivaksi kokonaisuudeksi. Tapahtumiin on osallistunut väkeä 25-550 henkeen ja jäseniäkin on jo noin 50. Ennen tiimin perustamista toimintaa johti Tampereen vastuuryhmä Valto Käkelän johdolla. Pirkanmaan tiimin ensimmäisenä puheenjohtajana toimii Maria Pitkäranta.

Elyn Pirkanmaan toiminnan perustana on rakkaus evankeliumiin ja Kristukseen. Siitä armosta ja ilosta, mitä itse kukin on Häneltä elämäänsä saanut, halutaan toki kertoa muillekin. Ely haluaa olla laulava seurakunta ja sehän tiedetään, että sielä missä laulu soi, myös sydämet ovat avoimia ja mielet herkkiä toiminnalle.

Kari Lähdesmäki

Uskolliset osallistujat Eeva ja Aino Savelainen

On elokuinen ilta Messukylän vanhan kirkon pihassa. Juomme tapamme mukaan kahvia ulkosalla ja vaihdamme kuulumisia. Sieltä he saapuvat vähän hengästyneinä, kun olivat jääneet pysäkkiä liian aikaisin bussista, uskolliset Elyn tilaisuuksissa kävijät Eeva ja Aino Savelainen. He liittyvät seuraan ja juovat lämmintä kanssamme. Viileää kun oli, sisarukset lämmittelivät käsienläpsytyksellä toisiaan. Aivan ihastuttava näky, kun kaksi jo 90 vuoden paremmalle puolelle ehtinyttä sisarusta leikkivät.

*Sisarukset Messukylän vanhalla kirkolla.
Kuva Maria Pitkäranta*

Muistoja kotoa

Eeva ja Aino Savelaisen uskollisuus evankelisuutta kohtaan juontaa lapsuudesta. Isä, Martti Savelainen, toimi Sairalan Evankelisen Kansanopiston ensimmäisenä johtajana vuosina

1924-1933, opettaja-äidin toimiessa sen ajan tavan mukaan johtajattarena. Hän huolehti monista opiston asioista, ennen kaikkea opilashuolto oli hänen harteillaan, hän opetti myös musiikkia ja piti opiston kuoroa. Kuorotoiminta olikin opistolla vilkasta. Isän periksi antamaton toiminta oman kirkon saamiseksi Ihantalaan tuotti lopulta tuloksen. Kirkko rakennettiin Ihantalan kartanon päärakennukseen ja tallimestarin asunnosta tehtiin pappila. Martti Savelainen toimi aluksi opiston johtajan tehtävien lisäksi seurakunnan kirkkoherrana, kunnes siirtyi kokonaan kirkkoherran virkaan 1933. Tuota aikaa sisarukset muistavat hyvänä.

Perheen opisto-aika on jättänyt mieleenpainuvia muistoja. Itse asiassa opisto antoi koko Sairalan seudulle uudenlaisen tavan toimia. Aino muistelee hyvänä yh-

teisöllistä elämänmuotoa. Opiston pojat kantoivat puhtaan pikkutyön saunasta pyyheliinaan käärittynä sisälle, jossa sitten perheen kotihengetär Valpuri otti saunalta tuoksuvan lapsen hoiviinsa. Jumalanpalveluksissa käytiin opistolla, isä oli papin töissä ja äiti hoiti musiikkipuolen. Sunnuntai-iltaisin oli opistolla seurat, joissa perheen tyttäret olivat innolla mukana opistolaisten "lemmikkeinä". Siionin kanteleen laulut tulivat tutuiksi ja rakkaiksi. Eeva Savelainen muistelee, että kansan käsi oli karttuissa. Keräyksillä saatiin hankittua kirkonkellot ja alttaritaulu. Aino-tyttö ei viihtynyt siellä. Alttaritaulu, joka kuvasi elävää vettä ristin juurelta, ei miellyttänyt, koska siinä oli ihan tavallisia suomalaisia hahmoja - jotain hienompaa siinä olisi voinut olla.

Viipurin maalaiskunnan lapset kävivät yläkansakoulua

Sisarukset muistelemassa lapsuuttaan Ihantalan kirkon raunioilla. Kuva Savelaiset

Viipurissa, jonne oli hankala kulkea. Viipurissa toimi myös evankelisen liikkeen koululaisosasto, jossa oli aktiivista toimintaa. Aino Savelainen muistaa sieltä mukavan yhdessäolon ja voimakkaan Siionin kanteleen laulun. Heidän kanssaan vastaavassa toiminnassa Turussa olivat myös Parvion ja Koskenniemen pojat.

Muutto Turkuun kappalaisen virkaan avasi uudenlaisen maailman perheelle. Ruotsin kieli näytteli suurta osaa isän työssä. Tyttäret muistavat seurakunnan erikoisen käytännön, jossa hautajaisissa piti papilla olla silinterihattu. Heidän mielestään se oli vähän koominen ja samalla arvokas näky. Turun aikana mahdollistui myös oppikoulussa käynti ja sitä kautta tie omaan ammattiin. Eeva Savelainen lähti Helsinkiin opiskelemaan farmakologiaa. Aino Savelaisen tie kulki vielä perheen kanssa Pöytyälle vuonna 1941, jossa isä-Martti toimi kirkkoherana. Sieltä Aino palasi ylioppilaaksi päästyään vuonna 1944 Turkuun sairaanhoitajakoulutukseen. Evankelinen pohja ei hävinnyt isän ollessa seurakuntatyössä. – Isä oli evankelinen kaikkialla armon julistajana ja lisäksi perhe kävi Evankeliumiyhdistyksen tilaisuuksissa.

Kotoa saatu perintö kantaa

Elämäntyönsä sisarukset tekivät omilla tahoillaan. Eeva Savelaisen veri veti Itä-Suomeen apteekkiin Varpaisjärvelle. Aino Savelaisen työelämä alkoi Helsingin Lastenlinnasta. Sieltä häntä pyydettiin hakeutumaan Tampereen keskussairaalaan lastentautien ylihoitajaksi, josta muutamien vuosien jälkeen hän siirtyi johtavan ylihoitajan tehtäviin.

Eläkepäiviään sisarukset viettävät Tampereella Tammen kaupunginosassa. He asuvat turvallisesti lähellä toisiaan samassa talossa, mutta eri rapuissa. Näin läheisyys mahdollistaa yhteisiä harrastuksia ja samalla oman itsenäisen elämän. Strategisesti paikka on hyvä, sieltä on hyvät yhteydet keskustaan ja luontoon. Aino ja Eeva Savelainen ovat perineet kävelemisen innostuksen isältään, joka kulki työmatkansa kävelleen tai joskus tarvittaessa polkupyörällä. Sisarukset kiertävät lähes päivittäin Tampereen Kaupin kuntokolmosen reitin, joka tarjoaa liikunnan lisäksi monipuolisen, kauniin luontoelämyksen kaikkina vuoden aikoina. Sisarusten harrastukset eivät suinkaan rajoitu liikkumiseen ja Elyn toimintaan osallistumiseen. Lähtemisiä riittää lähes joka päivälle. Aino nostaa muutamia esille: sairaanhoitajien kristillinen yhdistys, kirjallisuuspiiri, kansalliset eläkeläiset, vapaussodan perinneyhdistys ja vesivoimistelu. Eeva-sisar on valitettavasti joutunut jättämään näistä joitain kompastuttuaan viime syksynä Messukylän kirkossa.

*Eeva ja Aino Savelainen tutkivat isänsä kirjoittamaa kirjaa.
Kuva Maria Pitkäranta*

Kutsuin sisarukset kotiimme haastatellakseni heitä. Keskustelu heidän kanssaan oli miellyttävän lämminhenkinen. Ihailin heidän avointa suhtautumista tilanteeseen ja selkeää ajatuksen juoksua. Olin varannut pöydälle heidän isänsä kirjoittaman kirjan Lapsille evankeliumia, joka on tarkoitettu pyhäkoulun opettajille ohjeeksi. Tähän kirjaan liittyy hauska tilanne: olimme lauluseuroissa ja Valto Käkelä oli hankkinut kirjan Karkun opistolta lukien sieltä otteita. Vasta tuolloin hänelle selvisi, keitä nämä iäkkäät uskolliset kävijät olivat. Sisarukset muistelivat isäänsä, joka kirjoitti useampiakin kirjoja lähellä sydäntään olleesta lasten opetuksesta.

Aikaisemmin kysyin Eevalta, mikä saa hänet tulemaan tilaisuuksiimme. Vastausta ei tarvinnut kauaa odottaa. – Täällä on niin hyvä olla ja ihmiset ovat ystävällisiä. Ainin vastaus samaan kysymykseen – Olen lähinnä Eevan seuralaisena ja nautin samalla tutuista lauluista. Lempilaulua ei kummankaan tarvinnut kauaa miettiä. Eeva ehti kertomaan ensin – *Vain sun ve-res Jeesus on turvana mulla*. Ainin lauluna lauloimme *Joka aamu on armo uus*, jota äidin Kauhajoella asuva sisko lauloi aamuherätyslauluna.

Nämä kaksi kunnioitettuun ikään ehtinyttä sisarusta ovat saaneet elämälleen rikkaan ja monipuolisen sisällön. Heitä on ruokkinut ruumiin, kulttuurin ja hengen ravinto, josta he elävät päivä päivältä kiitollisina nauttien. Heitä kantaa vankka usko ja tietoisuus Jumalan armosta, joka kantaa päivästä päivään.

Maria Pitkäranta

Siionin Kanteleen lauluseuroissa

"Taas laulakaamme armosta Jeesuksen. Kiittää me saamme, hän antoi rakkauden, armon ja autuuden."

Olemme kokoontuneet Siionin Kanteleen lauluseuroihin Salon seurakuntatalolle. Tällä kertaa on paikalla 17 henkeä. Lauluseurat on monille ystävien kohtaamispaikka, se on myös rukouksen ja hiljentymisen paikka. Seurakunnasta on aina mukana pappi ja kanttori. Joskus saamme vieraaksi ELYn työntekijänkin.

Kahvin ja alkuhartauden jälkeen alamme kukin vuorollamme esittää laulutoivomuksia. Samalla voi kertoa miksi juuri tämä laulu on koskettanut tai tullut rakkaaksi. Jonkun laulun kohdalla ehdotetaan kolehtia ELYn työlle ja niin laitetaan kolehtipurkki kiertämään.

Raija Laine, Armi Halkilahti, Tuovi Vastela ja Martti Hemmilä ovat ahkeria lauluseuroissa kävijöitä. Heidän luvallaan saan kertoa miten he ovat tutustuneet Siionin Kanteleeseen.

Raija Laine on evakkotyttö, jonka koti jäi Simpeleelle, rajan toiselle puolelle. Evakkotaival johti Varsinais-Suomeen, Karinaisiin ja Marttilaan.

Karinaisissa asetuttiin asumaan Tulosen taloon. Siellä pienessä kamarissa asui hänen kotiväkinsä, viisihenkinen perhe. Talon nuori-isäntä Paavo oli ystävällinen ja yhteydenpito hänen kanssaan jatkui Raijan vanhempien kuolemaan saakka.

Paavo-isännän vanhemmat, pappi ja mamma, asuivat lähellä ja Raija kävi usein tervehtimässä heitä. Aina laulettiin ja opeteltiin Siionin Kannelta. Raijalle se oli aivan uusi laulukirja, koska kotona karjalassa laulettiin virsiä ja hengellisiä lauluja. Siionin Kanteleen laulut jäivät hyvin lapsen mieleen ja kun perhe muutti pois Tuloselta, kävi Raija vielä silloinkin katsomassa pappaa ja mammaa. Pappi kyseli aina vähän huolestuneena: "Ethän ole unohtanut lauluja."

Siispä Tulosen pappi on laulattanut Siionin Kanteleen minuun, kertoo Raija. "Oi minkä onnen autuuden" ja monta muuta laulua.

Armi Halkilahden kotona pidettiin kokous v. 1940, jossa Väinö Kivistö ja muita evankelisia oli suunnittelemassa japaninlähetyksen ompeluseuran perustamista ja Nuorisoliiton toimintaa. Salon rukoushuoneen tilaisuuksissa oltiin mukana ja lapsen mieleen jäi Sarkian sedän kertomukset taivaasta ja siitä ihanaudesta, joka siellä on.

Siionin Kanteleen lauluseurat Salon seurakuntatalolla (ylempi kuva).

Kotiseurat Lähdekorvalla, Elystä vierailmassa Raili Mäkitalo (vas.).

Kuvat Matti Lähdekorpi

Kun hän ylioppilaaksi tulon jälkeen lähti opiskelemaan, katkesi yhteys evankelisiin joksikin aikaa. Opiskeluaikana käytiin kyllä monissa erilaisissa hengellisissä tilaisuuksissa, mutta ne tuntuivat kovin vierailta. Elämä kuljetti omia teitään, kunnes vuonna 1962 hän tuli Muurlan Evankeliselle Opistolle vähäsi aikaa opettajaksi. Siionin Kannel tuli enemmän ja enemmän tutuksi ja evankelisuus alkoi tuntua kodilta. Tuli kutsu Muurlan Opiston ja Salon rukoushuoneen johtokuntaan ja rukoushuoneen tilaisuuksissa käytiinkin ahkerasti. Siionin Kanteleen laulu 131 "Herra meitä heikkojasi aina valvovina pidä" on tullut erittäin rakkaaksi ja läheiseksi lauluksi.

Tuovi Vastela on kotoisin Ristiinasta. Sielläpäin oli evankelisuutta, mutta ei hänen kotikylällään. Äidillä oli juuret evankelisuudessa ja hän lauloi paljon Siionin Kanteleen lauluja. Tuovi muistelee äidin laulaneen usein laulua "Kerran kaunehin" ja myös laulu "Rohkenethan minkä maksoi" jäi hyvin lapsen mieleen. Äidillä oli todella kaunis ääni ja oli melkein juhlallista kuunnella hänen lauluaan. Siionin Kannel oli äidille rakas ja äidin laulukirja on Tuoville rakas muisto äidistä.

Työssään Salo-Uskelan seurakunnan diakonissana Tuovi kävi usein kotikäynnillä vanhojen ihmisten luona. Erityisen hyvin hän muistaa Kaisa Kokkosalmen, joka kertoi muistojaan Salon evankelisten toiminnasta rukoushuoneen ajoilta. Kaisa oli pitänyt mm. pyhäkoulua, jossa saattoi olla mukana jopa sata lasta. Nyt eläkkeellä ollessaan Tuovilla on ollut aikaa osallistua ELYn järjestämiin tilaisuuksiin. Kauniit lapsuuden muistot ja laulut ovat evankelisen äidin perintöä. On ollut kiva tulla mukaan näihin tilaisuuksiin – ja tapaa- han täällä aina tuttuakin, Tuovi toteaa.

Martti Hemmilä on asunut lapsuutensa ja käynyt koulut Somerolla. Kun hän oli kymmenvuotias, hankittiin kotiin urkuharmoni. Koulussa opettaja opetti musiikin teoriaa ja niillä tiedoilla Martti opetteli oma-toimisesti soittamaan nuoteista.

Kotona kokoontui seurakunnan lähetys- ja diakonia-piiri. Niitä pitivät evankeliset papit, kirkkoherra Sulo Tasanko ja kappalainen Reino Korpinen. Usein oli mukana myös kanttori Herman Kantola. Tilaisuuksissa veisattiin virsiä ja laulettiin Kanteleesta.

18-vuotiaana hän lähti opiskelemaan Muurlan Opistoon ja Siionin Kannel oli käytössä joka päivä. Niin opittiin paljon uusia kanteleen lauluja.

Armeijan jälkeen alkoi ammattiin opiskelu ja valmistuttuaan nuoriso- ja neuvontatyöhön, työpaikka löytyi Karkun Evankelisesta Opistosta. Työtehtävät olivat moninaisia. Hän toimi eräänlaisena "opiskelijakuraattorina" ja myös opetustehtävissä. Musiikki- ja kuorotoiminta oli monipuolista ja hän opetteli kaikki Siionin Kanteleen laulut, jotka olivat vuoden 1961 painoksessa.

Oppilaat oli helppo saada innostumaan ja opettelemaan Kanteleen lauluja ja usein Martti pitikin toivelauluiltaa opiston takka-aulassa. Karkun aikaa kesti neljä ja puoli vuotta.

Kun Siionin Kannel uudistui vuonna 1999, tuli taas paljon uusia lauluja. Niitä olen yrittänyt opiskella niin, että osaisin koko kirjan, sanoo Martti.

Lauluhetki Siionin Kanteleen äärellä päättyy lähetyspappimme Tarja Laurilan pitämään iltarukoukseen. "Hyvää yötä, Jeesus myötä. Oli kiva kun tulit, ensi kerralla tavataan."

"Olipa meillä kiva ilta. Kiitos ja hyvää yötä" kuuluu toivotus monesta suusta.

Hilkka Lähdekorpi

Evankeliset kesäjuhlat Salossa 1.-2.8.2015

Lisätietoa juhlasta: www.evankeliset.net

MAJOITUSVAIHTOEHTOJA SALOSSA

Kaikkiin hotelleihin n. 5 km juhlapaikalta

Sokos Hotelli Rikala p. 02 774 4100

1 hengen huone 70€, 2 hengen huone 90€

Cumulus Hotelli Salo p. 02 211 4500

1 hengen huone 89€, 2 hengen huone 94€

Hotelli Salora Astrum-keskus p. 044 777 3999

1 hengen huone 79€, 2 hengen huone 89€

Hotelli Fjalar p. 02 777 600

1 hengen huone 79€, 2 hengen huone 99€

Pii-Hotelli p. 02 777 3014

1 hengen huone 49€, 2 hengen huone 59€
ei tarjolla aamupalaa

Muurlan Opisto p. 02 728 1504

2 hengen huone 40€ omilla lakanoilla
15-17 km juhlapaikalta

Vuohensaaren Camping p. 02 731 2651

Mökkejä, telttapaiikkoja, asuntovaunupaikkoja
10 km juhlapaikalta

Tapahtumakalenteri

Rukoilemme siunausta järjestettävälle tapahtumille

Kesäkuussa

Su 7.6. klo 10 Jumalanpalvelus Ylihärmän kirkossa, kolehti Elyn yölle.

Su 7.6. klo 18 Siionin Kanteleen Lauluilta Vanhan kirkon pihassa Hyvinkäällä. Lauletaan Siionin kanteleen lauluja.

Ma 8.6. klo 18 Israelilta Rantakylän srk, Joensuu. Erja Kalpio.

Ti 9.6. klo 18 Tapuliseurat Alavudella. Ulla Latomäki, Satu Kivisaari.

Ke 10.6. klo 10-14 Kokkolan Lähetysseurilla vastuuvuorossa ELYn ystävät. Tervetuloa kahville ja ostoksille!

To 11.6. klo 13 Siionin kannel-seurat srk-keskuksessa Kauhajoella. Ilkka Tuikkala, Satu Kivisaari.

Pe 12.6. klo 10-14.30 Isovanhempi-lapsenlapsi-ikäisten leiripäivä Alahärmän Ruskorannassa. Anne Välimäki, Jaakko Linko, Satu Kivisaari.

Su 14.6. klo 18 Siionin kannel-pihaseurat Kerttu ja Pekka Lavasteella, Kalliotie 7, Keuruu. Sateen sattuessa laulamme sisällä. Ossi Poikonen, Er-

ki Helle, Pekka Lavaste, Alma Saari, Matti Korkeakoski ja Satu Kivisaari.

Ma 22.6.-ke 24.6. Isovanhempi-lapsenlapsi-ikäisten Aarrearkkuleiri Karstulan Ev. Opistolla. Satu Kivisaari, Pirjo ja Saku Nurmesviita, Erja Kalpio.

Su 28.6. klo 13 "eläkeläismuorin kiihtösmieli-seurat" Keski-Antiloilla Ilmajoen Myllylammella, Lahdentie 152. Sään salliessa pihaseuroina. Aulis Harju, Kari Mantere, säästys Sakari Kujanpää.

Su 28.6. klo 17 alk. Naistenilta Alahärmän Ruskorannassa. Harri Ojanperä: "Sote-uudistuksen vaikutus Kaksineuvoisen alueella", HPE, lit. Ulla Latomäki, saarna Marketta Veikkola, lauluryhmä Hyvät Häjyt, tarjoilua, jumppahetki. Ruskorannassa on iso hyvä juhlateltta eli sadetta ei tarvitse pelätä :)

Heinäkuussa

8.-14.7. Retki Sortavalaan, Petroskoihin sekä Valamon ja Kizin luostari-areille Venäjälle. Matka alkaa olla täynnä, mutta vielä voi tiedustella

Ilmoita

järjestettävistä tapahtumista Elyn toimistoon yhteistä lehteä ja Elyn kotisivujen tapahtumakalenteria varten

ely@evangeliset.net tai

p. 040 415 9416 (myös tekstiviestein)

Huom!

Tapahtumailmoitukset seuraavaan Elysanomat-lehteen 12.8.2015 mennessä, kiitos.

mahd. peruutuspaikkoja Sirpa p. 0400 974 102 tai Satu p. 050 563 079.

Su 12.7. maakunnallinen kirkkopyhä Ylistarossa, alkaen Siionin kannel-messulla kirkossa klo 10, lit. Marketta Veikkola, saarna Ulla Latomäki. Lounas. Päiväjuhla srk-talolla.

Su 19.7. Elyn kirkkopyhä Isokyrön kirkossa, saarna Aulis Harju.

Su 26.7. klo 18 Pihaseurat Näkkilässä, Näkintie 362, Kannusjärvi (Ha-

Syksyllä Israeliin?

Lähde Erjan kanssa Israelin matkalle 23.-30.10.2015

TEL AVIV, TIBERIAS, JERUSALEM

Matkanjohtajat: Erja Kalpio, Anne Partanen

Matkan yhteishinta n.1680 €

Tiedustelut ja ilmoittautuminen:

Erja Kalpio p. 045 675 8917 tai

erja.kalpio@evangeliset.net

Anne Partanen p. 050 553 6715 tai

anneevapartanen@hotmail.com

Lisää tietoa löydät nettisivuiltamme

www.kinnerettours.fi

susanna.kangas@kinnerettours.fi

Kinneret Tours 06-837 5100

Aarrearkku-leirille mahtuu vielä...

Aarrearkku-leiri Karstulan Ev. Opistolla 22.-24.6.2015

Hinta aikuisilta täysihoidossa 105€/ma-ke, lapset 6-12 v. 85€ ja alle 6-vuotiaat 70€.

Tiedustelut ja ilmoittautuminen:

Satu Kivisaari p. 050 563 6079,

satu.kivisaari@evangeliset.net

Karstulan Evankelinen Opisto, p. (014) 5252 200,

kansanopisto@keokarstula.fi

Laura Alila 22.3.2015 80 vuotta

Syntymäpäiväkeräys tuotti 652€
Elyn kotimaan ja Venäjän työn
hyväksi.

Lämmin kiitos muistamisesta.

*Kiitos, että rukoukset monet, monet
kuulit sä. Kiitos, että pyynnöt toiset
eivät saaneet täytyä. Kiitos, kun mä
hädässäni avun saan sun kauttasi.
Kiitos, että synneistäni vapahtavi Poikasi.
- SK 346:2*

mina). Srk-pastori Emilia Hartikainen,
rovasti Pirkko Tulokas, puhujia Elystä.

Ke 29.7. klo 19 ELYn kesäkirkko Kurikassa. Puhe Satu Kivisaari, kanttori-na Suvi Tamminen, juonto Sirpa Keski-Antila. Lauletaan Siionin kannelta.

To 30.7. klo 13 Elyn ystävien kesäretki Myllylammelle, Lahdentie 152, Ilmajoki. Siionin kanteleen lauluja, yhdessä jakamista, lättöjä ja makkaraa, arpoja, uinti ja saunomismahd. Sirpa Keski-Antila, Satu Kivisaari.

To 30.7. klo 18 Seppämestarin ELY-seurat. Aulis Harju, Marketta Veikkola, Satu Kivisaari.

Elokuussa

Evangeliset kesäjuhlat Salossa 1.-2.8.2015. Ks. lisää s. 7 tai www.evangeliset.net

To 6.8. klo 18 Siionin kannel-seurat Hauhon Punaisessa tuvassa. Pekka Kiviranta, Ulla ja Jussi Kataja.

Pe 7.8. klo 17 Nurmiraannan sisarus-ten perinteiset mökkiseurur Pyhtäällä. Antero Rasilainen, Marjo Kujala Pyhtään khra, mökin omaa väkeä, musiikkiohjelmaa, runon lausuntaa ym. Opas viitoitus Antinniementieltä.

Su 16.8. klo 10 Messu ja Elyn kirkkopyhä Hyvinkään kirkossa. Juhla srk-keskuksessa.

Su 16.8. klo 17 Miestenilta Alahärmän Ruskorannassa. Klo 16 alk. sauna-/uintimahdollisuus, tarjoilua, jumppahetki. Klo 18.30 Bjarne Kallis, Vaelajat-lauluryhmä, HPE, Markku

Toivio, juonto Satu Kivisaari. Ruskorannassa on iso hyvä juhlatelto eli sadetta ei tarvitse pelätä :)

Su 23.8. klo 13 Evankeliumijuhla Oinoskylän kylätalolla, Karstulassa. Seppo Tiainen, Jouni Mäkinen, Mikko J Mikkala, Antero Rasilainen. Kahvitarjoilu ja arpajaiset.

La 22.8. klo 12-16 Perhepäivä Lakaluoman koululla. Tule viettämään leppoisaa päivää perheen kanssa koulun ympäristössä. Mahd. ruokailla, uida, kalastaa (omat onget mukaan), lapsille leikkejä ja ponijalua, myyntipisteitä ym. Tilaisuus alkaa yhteisellä hartaushetkellä, Ulla Latomäki. Elyn toimintapisteiden tuotto Sambilan lasten koulunkäynnin tukemiseen.

Ma 24.8. klo 18 lauluseurat Messukylän vanhassa kirkossa Tampereella. Sari Siukola, Sirpa Keski-Antila, Liisa ja Valto Käkälä.

Ti 25.8. klo 12 Lähetyspiiri Kaustisen srk-keskuksessa, hartaushetkessä Satu Kivisaari.

Ti 25.8. klo 18 Siionin Kannel-seurat Jylhän kylätalolla, Kaustinen. Kappalainen Kai Tikkakoski, kanttori Annukka Rannankari, Satu Kivisaari, lausuntaa Taimi Äijälä.

Su 30.8. klo 10 (tai klo 12 alk., jos kokeilu srksa jatkuu) maak. kirkkopyhä Ilmajoella, saarna Pekka Kiviranta. Ruokailu ja päiväjuhla srk-keskuksessa. Satu Kivisaari.

Su 30.8. klo 18 Mökkiseurur Lato- mäen mökillä Kauhajärvellä, Huvilatie 59. Pekka Kiviranta, Satu Kivisaari.

Ma 31.8. klo 18 Elyn lähetysilta Ystävän tuvalla, Matti Visannin kuja 15 B, Seinäjoki. Pekka Kiviranta, Salme Rinta-Komsi.

Retki ELYn valtakunnallisille kesäjuhlille Saloon 1.-2.8.2015

Kuljetus alkaen **Pohjanmaalta**. Majoittautuminen Muurlan opistolla. Lisätietoja ja ilmoittautumiset Satu Kivisaari p. 050 563 6079

Kuljetus myös **Keski-Pohjanmaalta** reittiä Kannus - Kokkola - Kaustinen. Majoittuminen Muurlan opistolla. Lisätietoja ja ilmoittautumiset Jaakko Orjala p. 0400 725 744

Katso päivitettyt tapahtumatiedot www.evangeliset.net/kalenteri

Erja Kalpio 2.5.2015 50v

Helluntaina Sulkavalla pidetyssä ylistysmessussa ja Erjan synttärilahveilla Elylle osoitetun kahvirahan tuotto oli 596,60 euroa.

Erja kiittää lämpimästi!

Kymmenen tikkua laudalla

*Kymmenen tikkua laudalta
potkaistiin hajalle lapsena
kiireesti karkuun juostiin.*

*Näppärät kädet kokosivat
laudalle tikut takaisin
uusi näytelmä alkoi.*

*Hiljaisuus täytti pihamaan
jokainen vapisi kolossaan
pelkäsi mustaa miestä.*

*Lapsuuden leikit loppuivat
laudalta tikut hajosivat
kerääjän käsi vaipui.*

*Moni on lautaani potkaissut
kaikki tikkuni hajottanut
kerääjän käsi on heikko.*

*Katsoin lapsena taivasta päin
ankaran Jumalan kasvot näin.
Mustaan metsääni juoksin.*

*Ristin käteni hiljaiseen
kipeään, anovaan rukoukseen.
Jumala kasvonsa näytti*

*Niiden uurteissa näkyivät
Kristuksen kasvot kärsivät
toivon kipinä syttyi.*

*Kokosi takaisin verkalleen
laudalle nipun hajonneen
karkotti Mustan miehen.*

Anneli Lähdesmäki